

ਸਿਵਲ ਮੂਲ

ਫਲਸ਼ਹਾਵ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

1913 ਦਾ VII

ਅਤੇ

ਕੈਥਲ ਗ੍ਰੇਨ ਐਂਡ ਬੁਲਿਅਨ ਐਕਸਚੇਂਜ, ਲਿਮਿਟੇਡ। ਕੈਥਲ

1953 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰ. 37

ਕੰਪਨੀ-ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਅਪ ਕੰਪਨੀ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ 'ਤੇ-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਲੇਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਲਾਭ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮਿਤੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੈਥਲ ਗ੍ਰੇਨ ਐਂਡ ਬੁਲਿਅਨ ਐਕਸਚੇਂਜ, ਲਿਮਿਟਿਡ, ਕੈਥਲ ਲਈ

ਅਤੇ

ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਮ.ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਆਈ.ਟੀ.ਓ., ਕਰਨਾਡਵੇਕੇਟ।

ਫਲਸ਼ਹਾਵ ਜੇ. ਕੈਥਲ ਗ੍ਰੇਨ ਐਂਡ ਬੁਲਿਅਨ ਐਕਸਚੇਂਜ ਲਿਮਿਟਿਡ ਕੈਥਲ ਦੇ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ 16574 ਰੁਪਏ ਦੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 11 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ 1947-48 ਅਤੇ 1948-49, ਅਰਥਾਤ, ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1946-47 ਅਤੇ 1947-48 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1947-48 ਲਈ ਲਗਭਗ 6000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਲਾਭ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਲਖਨਊ ਬਨਾਮ ਲਖਨਊ ਸੂਗਰ ਵਰਕਸ, ਲਿਮਿਟਿਡ, ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਜੇ ਅਤੇ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ.ਜੇ. ਅਬਦੁਲ ਰਸ਼ੀਦ ਅਤੇ ਬੇਕੇਟ ਦੀ ਫੁੱਲ

ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਐਨ.ਡਬਲਯੂ.ਐਫ. ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਵਿਚ ਜੇ.ਜੇ. ਲਾਹੌਰ ਬਨਾਮ ਸਰਗੋਧਾ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਕੰ., ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 29 ਫਰਵਰੀ 1949 ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ 1947-48 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ 30,000 ਰੁ. ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1948-49 ਲਈ 6,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। 30 ਜੂਨ 1949 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਭਾਰਤੀ ਅਪੀਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਮਿਤੀ 17 ਫਰਵਰੀ 1950 ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ, 12 ਮਈ 1951 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਾਲ ਲਈ 4000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 1000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।

ਅਵਧ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 23(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ liquidation ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਘਾਟਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੇਲ ਜੇ ਕੁਝ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 14 ਜੁਲਾਈ 1938 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 12 ਜੁਲਾਈ 1948 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਰੀ ਕੈਲਵਰਟ ਐਕਸ-ਪਾਰਟੀ ਕੈਲਵਰਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਈਟ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਖਨਊ ਕੋਰਟ-ਬੇਨੇਟ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਹਸਨ ਜੇ.ਜੇ. ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਸਰਸ ਦਿਨਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਲਖਨਊ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯੋਧਾਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਕਰਨ

ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਾਲ 1934-35 ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ -15 ਅਕਤੂਬਰ 1935 ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ।

ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੁਪਏ 16,574-1-6 ਸੂਚੀ ਏ ਦੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਾ-ਮਾਤਰ ਹਨ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਾਮ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Ritu Translator